

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Godina XXII. - br. 6, lipanj 2020.

Svetost Marije De Mattias u vremenu korona virusa

I ove godine se bliži obljetnica kanonizacije svete Marije De Mattias. Unatoč posebnom kontekstu koji zahtijeva sigurnost fizičkog distanciranja zbog zaštite, ovaj blagdan želimo proslaviti u stavu slušanja njene potpuno ženske i duboko ljudske svetosti.

Sposobnost prihvaćanja, strpljivost koja čeka ispunjenje, sazrijevanje koje život zahtijeva da bi procvjetao i razvio se u svoj svojoj punini, a što se u potpunosti odražava u jednom od četiri navoda pape Franje u apostolskoj pobudnici Radost Evanđelja (Evangeliu Gaudium): „Vrijeme je važnije od prostora“, ženstvene su, ali isto tako duboko ljudske i evanđeoske osobine. Tako je i intuicija, ona suptilna percepcija koja, ujedinjena s naklonošću srca, rađa zanos. Žar i revnost mogu proizaći samo iz osobnog iskustva s Ljubavlju, koja se ne može zadržati, jer je po svojoj prirodi dar, dijeljenje i objava.

Situacija siromaštva i ograničenja prisutna u cijelom svijetu poziva nas da očuvamo svoju čovječnost - istu onu čovječnost koju je dosegla Marija De Mattias koja nam i dalje ostaje inspiracija i vodič.

Njezina svetost nas poziva da se vratimo Kristu kao osobi s kojom se u svakodnevnom životu možemo povezati kako bismo iskusile Njegovu ljubav. Te ljubavi ima u izobilju za svaku osobu već od trenutka Stvaranja.

To je prihvaćanje za stolom; to je slušanje nas pozvanih po imenu. Zapravo, biti svet znači dopustiti da nas potpuno obuzme Krist i da živimo poput Njega, svatko u svojoj stvarnosti. Svetost znači biti poput Isusa Krista u svemu: u našim mislima, osjećajima, riječima i postupcima. (Novo Millennio Ineunte) Tek dodiranjem vatre postat ćemo plamen koji može zapaliti druge.

U vremenu u kojem se vjera nalazi u velikoj kušnji, lik Marije i njene svetosti danas nastavljaju biti izazov za nas Klanjateljice i za sve kršćane. Iskustva dijeljenja Klanjateljica i naših prijatelja, koja nalazimo na ovim stranicama, još jednom svjedoče naš povratak ljudskosti, Kristu i njegovom Evanđelju, jedinom putu nade i spasenja čovječanstva.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Uvodnik

Kazalo

Uvodnik

◇ Svetost Marije De Mattias u vremenu korona virusa 1

Prostor Vrhovne uprave

◇ Kanonska vizitacija u posebnim prilikama 2

Iz ASC svijeta

◇ Uskrсна radost i korona virus 3

◇ Klanjateljice Regije Brazil i Covid-19 4

◇ Vrijedni smo Krvi Kristove 5

◇ Moja ljubavna priča 6

◇ Nakon COVID-a 19 6

◇ Ići naprijed 7

◇ Ja ostajem kod kuće 8

◇ Mi ostajemo kod kuće 9

◇ "Toliko dobra me čeka, da me svaka patnja veseli" 9

◇ Život u vrijeme korona virusa i potresa 10

◇ Javljanje iz Zagreba: Dani su čovjekovi kao trava... 11

◇ Hodočašće svete Marije De Mattias gradskim ulicama 12

Prostor za JPIC/VIVAT

◇ Stopama Božanskog iscjelitelja 13

U Družbi

◇ Kalendar Vrhovne uprave 14

◇ Godišnjice zavjeta 14

◇ Rođendani: proslavimo život 14

◇ Preselile su u kuću Očevu 14

Kanonska vizitacija u posebnim prilikama

Kako nas Crkva uči, kanonska vizitacija je vrijeme milosti za regiju u kojoj se obavlja vizitacija i iskustvo milosrđa za one koje su je pozvane ostvariti. Vjera čini ovo vrijeme posebnim i zato dugo očekivano, dobro pripremljeno i organizirano, da ga proživljavamo odgovorno kao znak Kristova prolaska. Sudjelovanje sestara, prisutnost, sastanci, vrijeme provedeno zajedno i slušanje potrebni su elementi za postizanje cilja.

Međutim, ove godine nas je korona virus iznenadio, tražeći od nas da procijenimo i da ponovno preispitamo svoj život kako bismo zaštitile svoje vrijednosti. Nakon gotovo dvomjesečne odgode programa i nakon dugog pažljivog osluškivanja stvarnosti, dijaloga i razlučivanja između dviju uprava, te prevladavanja tjeskobe i zabrinutosti za zdravlje svih ljudi, vizitacija je započela 7. svibnja. S. Nadia, zajedno sa sestrom Bridget i sestrom Manuelom Nocco, otišle su popodne do Regionalne kuće u Rimu na sastanak s članicama uprave Regije Italija i službeno započele kanonsku vizitaciju Regije.

To je bio nov i fleksibilan način reagiranja na potrebe trenutne sigurnosti: kako bi se dvije grupe mogle poslušati i sudjelovati, bilo je potrebno internetsko povezivanje putem interaktivne Zoom platforme. U videokonferenciji sudjelovale su sve članice Vrhovnog vijeća. S. Nicla Spezzati i njezino Vijeće, pozdravile su Vrhovnu poglavaricu, njenu savjetnicu i ekonomu u velikoj dvorani za sastanke u prizemlju, poštujući distancu. Usred praktičnih problema zbog metodologije i nesigurnosti, uvodni sastanak bio je radost susreta, dijaloga i sestrinskog slušanja, a odvijao se u tri popodne, tijekom kojih su savjetnice naizmjenično govorile.

Slušanje sestara donijelo je osjećaj mira usprkos činjenici da je Regija Italija, kao i cijela država, bila zahvaćena pandemijom. Vjera u Gospodina Isusa koji je umro i uskrsnuo sjeme je na kojem počiva svaka nada u ovom vremenu kušnje.

Stoga su u nedjelju, 10. svibnja, s. Nadia i s. Bridget započele vizitaciju ASC zajednica u Laziju, dok se, prema službenim naputcima, sljedeći mjesec može doći do

ostalim zajednicama u zemlji. Vizitatorice će putovati automobilom i morat će održavati sigurne udaljenosti i nositi maske i rukavice kako bi zaštitile sebe i zdravlje sestara koje će posjetiti.

Zahvaljujemo sestri Nicli Spezzati, regionalnoj poglavarici, i članicama Uprave na otvorenosti i dijalogu kojim su potaknule razlučivanje. Odgovorno ćemo slijediti sve Vladine smjernice za izbjegavanje infekcije i donijet ćemo odluke koje će pratiti razvoj trenutne situacije. Podržite nas svojom molitvom.

s. Maria Grazia Bozzamazzo, ASC

Uskrsna radost i korona virus

U vremenu uskrsne radosti, kad razmišljamo o našem otkupljenju koje je zadobiveno uz veliku cijenu prolijevanja krvi na Križu, pune smo tjeskobe, straha i mnogih pitanja zbog kojih je život u krizi. Svakog dana postoje nove informacije o ovom korona virusu, je li se ili nije povećao broj oboljelih ili su neki umrli.

Početak ožujka 2020. godine cijela se Tanzanija našla u stanju šoka nakon što je prvom pacijentu dijagnosticirana koronavirusna infekcija. Pacijent je putovao iz Švedske i Belgije i s infekcijom se vratio u Tanzaniju. Vlada je preko ministra zdravstva pozvala građane da poduzmu mjere predostrožnosti protiv ove bolesti jer je u toj zemlji već zaraza. Naglasili su izbjegavanje nepotrebnih okupljanja: proslave, sastanke, gužvu na tržnici ili štandu.

U vremenu promišljanja o Kristovim patnjama (korizma), Crkva nas je preko Biskupskog vijeća pozvala da se molimo za svijet zahvaćen katastrofom. Posebnu molitvu upućivali su svi vjernici; svaka župa, organizacije i druge zajednice imale su posebne pobožnosti moleći za svijet protiv ove pošasti. Oboljelih je bilo svaki dan sve više i stanje se pogoršavalo iz dana u dan, jer su se mnogi vraćali iz inozemstva već zaraženi. Početkom travnja doživjeli smo veliki šok nakon što je ministar zdravstva objavio da je virus sada u zajednici. Zapravo, u pitanju je prijenos zaraze koji zahtijeva veći naglasak na poduzimanju mjera opreza, uključujući boravak u kući, pranje ruku i provjeravanje znakova zaraze.

Kako se povećala populacija oboljelih, Vlada je zatvorila osnovne i srednje škole te koledže. Nastavlja se s pružanjem usluga i obrazovanja kod kuće, pozivajući vjerske institucije da nastave poučavati vjernike i prakticirati bogoslužje u pozitivnom svjetlu.

Slavlje liturgije ne bi trebalo biti predugo i ljudi ne bi trebali ići zajedno. Predsjednik je snažno potaknuo ljude da više mole u skladu sa svojim vjerovanjima, dajući tri posebna dana molitve.

Za nas Klanjateljice dobrodošlo je pozivanje naroda na molitvu, otkad je započela ova kriza, pridružujući se cijeloj Crkvi.

Odredile smo posebne dane za euharistijsko klanjanje i molitvu koju je narod zatražio. Regionalno vodstvo pažljivo prati ograničenja koja su donijele Crkva i Vlada.

Suradnici u našim domovima ostali su u svojim obiteljima do završetka krize. Tako sestre u ovom trenutku obavljaju

sve aktivnosti u zajednici.

Unatoč strahovima, još se nadamo u Kristu uskrsnom koji će nas spasiti od ove nevolje. Molimo za obitelji koje su izgubile članove svojih obitelji, neka ih Bog utješi a pokojne primi na vječni počinak u nebu.

Neka nas Kristova Krv zaštiti od opasnosti.

s. Maria Mathias Mrema, ASC

Klanjateljice Regije Brazil i COVID-19

Mi u Brazilu smo više od dva mjeseca u „socijalnoj izolaciji“ kako je odredila Vlada država Pará i Amazonije u svrhu izbjegavanja zaraze korona virusom (COVID-19). Našu zajednicu u Belému čine sestre Maria José, Marlene i Jocilene. S. Marilia, dodijeljena Manausu, nije bila u mogućnosti preseliti se zbog virusa COVID-19 i ostala je u zajednici Belém, gdje je napisala ovaj članak. Zaira Magalhães, nećakinja sestre Ivone, ASC, živi s nama i radi kao psiholog u bolnici Gospe od Guadalupe. U kontaktu je s pacijentima zaraženima virusom i koristi PPE (osobnu zaštitnu opremu).

Pandemija je otkrila tešku situaciju zdravlja u Amazoniji, nedostatak liječnika, bolnica, kreveta za bolesne, zaštitnu opremu za zdravstvene radnike, pa čak i lijekova.

Za Zairu je ovo važno, ali bolno iskustvo, jer je pozvana raditi i držati pod kontrolom strah oboljelih i njihovih obitelji, dok će ono što je naučila iskoristiti na dobro: „ovaj virus zahtijeva humaniji svijet“.

Drama čovječanstva spojena s korona virusom jest da ovaj virus prolazi mutacije koje stvaraju druge bolesti, a da bi ga pobijedila, znanost ima problem/zadatak pripremati cjepivo protiv ovog nevidljivog neprijatelja. Što se tiče Brazila, a posebno Amazonije, kaotična situacija koja je stvorena zahtijeva nadljudski napor!

Karantena i socijalna izolacija teške su svima, međutim, mi Klanjateljice razumijemo da je to potrebno, primjećujući svakodnevni porast broja zaraženih i smrtnih slučajeva zbog COVID-a 19. Politički problem pogoršao je korona virus, jer predsjednik Brazila ne prihvaća dugotrajno zatvaranje tvornica i drugih radnih mjesta i optužuje nositelje ovog zakona za porast nezaposlenosti.

Prožete našom karizmom u ovoj patnji svijeta i zahvaljujući pismu Vrhovne poglavarice sestre Nadije Coppa, pozivima pape Franje i HNBB-a (Nacionalna biskupska konferencija Brazil), CRB-a (Konferencija brazilskih redovnika) i znanstvenika, pokušavamo doprinijeti na ove načine:

- Molitva krunice Krvi Kristove u svakoj ASC zajednici dva puta tjedno moleći Boga da svojom neizmjernom snagom zaustavi ovu pandemiju i nadahne znanstvenike u njihovim istraživanjima cjepiva protiv korona virusa.

- U nekim zajednicama sestre sudjeluju u prikupljanju hrane koju dijecezanski Caritas organizira kako bi pomogao bolesnima, nezaposlenima i siromašnima.

- Koristimo internetska sredstva za širenje molitve Službenici Božjoj Serafini, molimo njezin zagovor za bolesne i žrtve virusa, kao što su na primjer rođaci sestara Klanjateljica u Amazoniji.

- Klanjateljice iz Santarema, Pará, koje su počele izrađivati potrebne maske, nastavljaju ih izrađivati i poklanjati, a CRB (Konferencija brazilskih redovnika) Santarema pridružuje se projektu. Neke družbe dobavljaju materijale, a druge izrađuju maske.

- S. Marilia napisala je pjesmu o trenutnoj situaciji. Jedna je naslovljena Igreja Domestic (Kućna Crkva) o vrijednosti molitve u kući, što je vrlo važno sada kada su crkve zatvorene.

- Fizička vježba kod kuće za sprječavanje bolesti, poput one za disanje koju preporučuje imunolog preko WhatsApp-a.

„Korona virus me podsjetio na izraz FELIX CULPA (O sretna li grijeha) koji se pripisuje svetom Augustinu, a sadržan je u prekrasnom EXULTET-u koji se pjeva tijekom Vazmenog bdijenja: „O SRETNA LI GRIJEHA! O zaista potrebnoga Adamova grijeha, potpuno uništenog Kristovom smrću ... “ i korona virus je bio nužan da bi se stvorila velikodušnost i angažman različitih stvarnosti za borbu protiv pandemije - na primjer, zdravstvenih profesionalaca koji riskiraju svoj život u brizi za one koji pate od COVID-a.

I ja isto kažem kada kod mnogih ljudi vidim rast dobrosusjedskih odnosa, obiteljskog života, kreativnosti, solidarnosti, pomirenja, zajedništva i međusobne pomoći. Tada kažem: „O SRETNOG virusa!“

s. Marilia Menezes, ASC

Vrijedni smo Krvi Kristove

Ti i ja vrijedimo Krvi našeg ljubljelog Gospodina Isusa Krista. Započinjanje mog svjedočenja ovom izjavom predstavlja radost i istovremeno stav hrabrosti, jer uistinu ću reći kako je duhovnost Krvi Kristove donijela obnovu na moj put. I kazati kako je duhovnost Krvi učinila i pokrenula nove stavove o životu, u mom životu i životu moje kćeri, sestre, katehete, javnog radnika, a posebno kršćanina po sakramentu krštenja.

Prije nekoliko godina počela sam raditi u Institutu Marija De Mattias. Ja sam javni radnik i radim u ovoj situaciji. Tijekom ovih godina puno sam naučila od svake sestre koja je ovdje živjela, i od onih koje su ostale ovdje, a nešto više što čini razliku jesu sastanci i aktivnosti koji nas vode razmišljanju o duhovnosti Krvi Kristove.

Tijekom tih vremena razmišljanja, naučila sam da je svaka cijenjena, bez obzira na ulogu koju ima, jer smo pozvani ljubiti dragog bližnjega, kao što je rekla sv. Marija De Mattias. Sve me oblikuje i dovodi do susreta s drugima, u početku neko oklijevanje, ali najprije pozdrav na početku, zatim nekoliko riječi, osmijeh i plakanjem zajedno kad emocije ponesu ili kad smo jednostavno u slušanju.

Svaki susret koji mi se ponudio govorio mi je da sam dragocjena i da trebam nositi Boga drugoj osobi, Boga koji je dao svog jedinog Sina da nas otkupi od naših grijeha i svaka kap prolivene krvi je za mene i za vas jer ste dragocjeni u Očevim očima.

Jasno se sjećam dvaju krugova pomirenja i kada sam imala priliku biti dio kruga, koliko sam duhovno porasla. Ganuta sam kada to kažem jer nakon ovog iskustva bilo mi je puno bolje, nakon što mi je dijeljenje čitave grupe pomoglo da prebrodim djelić muke koju sam nosila u sebi.

Bile su to situacije koje su od rođenja duboko u meni. Duhovnost Krvi Kristove tjera me da ljubazno i mudro slušam krikove krvi koje izražavaju moja majka, moja braća i sestre, moji katehete i kolege s posla i toliko mnogo ljudi koje često i ne poznajem.

Doživjeti i posebno živjeti ovu duhovnost znači kušati Božju ljubav i iznad svega dati okus ljudskom životu. U ovom vremenu kada se svijet

suočava s pandemijom krize COVID-a 19, prikladno je razmišljati o svojim stavovima.

Priznajem da se ponekad osjećam obuzeta strahom zbog tolikih informacija, ali ne prestajem misliti da me Bog voli i strah me ne može paralizirati. Moram djelovati razborito podržavajući vjeru mnogih ljudi koji se u ovom trenutku osjećaju „izgubljeno“.

U svojim razmišljanjima vjerujem da Bog ima plan za svakoga od nas i ovaj trenutak ćemo iskoristiti kako bismo postali bolji ljudi, sposobni shvatiti da je Bog Gospodar svega. Bog nije samo u našoj sredini, već je vidljiv u svakoj sestri i bratu koji su sada potrebni naše pomoći.

Danas, na početku Svetog tjedna, navješćujemo Gospodina uzvikujući HOSANA SINU DAVIDU, što znači: SPASI NAS, Gospodine. Gospodine, spasi nas od kušnji, nevolja i pandemije. Sada sam svjesna da i bez ljudi koji prisustvuju slavljenjima u Crkvi, mogu slaviti u kućnoj crkvi, a to je naša obitelj.

I ovaj će Sveti tjedan biti drugačiji, jer će nas dovesti do razmišljanja o pravom smislu života, ljubavi, smrti i uskrsnuću Isusa Krista. Definitivno tvrdim da su mnoge promjene koje sam do danas napravila djelo našeg dobrog Boga i iskustva duhovnosti Krvi.

Duhovnost Krvi koju je Krist prolio velika je i otajstvo, budući je božanska i ljudska. I snagom Krvi koju je prolio Isus Krist, osjećam se ojačana kao kršćanka laikinja hrabro i radosno prihvatiti svoje poslanje.

Hérica coutinho de araujo

(suradnica Instituta Marija De Mattias, Altamira - PA)

Moja ljubavna priča

Toliko vas je ponudilo korizmena i uskrсна promišljanja. Neću duplicirati te napore, ali željela bih s vama podijeliti svoju ljubavnu priču.

Za mene je najdublja stvarnost bezgranična Božja ljubav u našem svijetu. Ne govorim o apstraktnoj stvarnosti, teoriji ili doktrini. Govorim o živoj energiji, kretanju Ljubavi, od Oca do Sina i izlivenoj na nas po Duhu.

Neki teolozi ovo nazivaju plesom. Kako god ga nazvali, to je nešto ili bolje rečeno, netko, vrlo stvaran i aktivan u nama. Moj je odgovor primiti ovu ljubav i podijeliti je s drugima i zadržati protok ljubavi u pokretu.

Ali ti i ja nismo jedini u ovom svetom krugu ljubavi. Sve stvorenje, sve što jest, također je tu.

Budući da sam slijepa, moja molitva obično nema oblik pisane molitve. Na primjer, jutros,

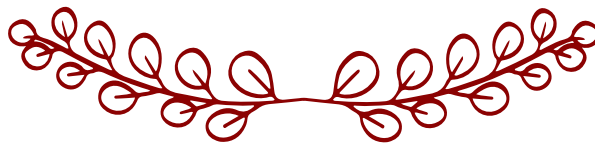
kad sam čula prvu pjesmu ptica, moja je molitva bila puna strahopoštovanja i čuđenja dok slušam njihov savršen odgovor ljubavi. Jučer je bio polumjesec koji sam ranije vidjela, ili je to bila zvijezda, ili sunce, ili kišna kap. Svi daju savršenu pohvalu Bogu instinktivno.

Ali jedna stvar me zbunjuje u ovom Presvetom krugu zajedništva s Bogom. A to je prisutnost korona virusa, koji je također u ovom krugu ljubavi. Korona virus se također drži u zagrljaju ljubavi Božje. Kakva tajna!

Nije na meni da riješim Tajnu. Nije na meni da sudim ili žalim zbog rijetkih vrsta koje me prate na mom životnom putu.

Moj odgovor je jednostavno pjevati i plesati moju pjesmu Ljubavi.

s. Anne Irose, ASC

Nakon COVID-a 19

Srce mi je ranjeno - još jedna nedokumentirana žrtva virusa COVID-19 među milijardama širom svijeta.

Iscrpljena sam do srži i moja snaga se troši iznad izdržljivosti od rasprava o ograničenjima, broju umrlih, nestašicama, neznanju i opasnom nepoštivanju posljedica.

Nije da nemam suosjećanja. Ako išta drugo, možda ga imam i previše - ako doista može tako nešto i postojati. Nije da ne shvaćam spektakularno uništenje uzrokovano nevidljivom, raskalašenom zvijeri koja bjesni među nama. Možda ga vidim previše živopisno, osjetim ga prejako.

Dakle, to nije ravnodušnost koja me tjera da okrenem leđa.

Rana umora, frustracija i nemoć istrošenog srca tjera me da odem, zatvorim uši i razmišljam o pitanjima.

Mora biti više od toga. Za ravnotežu patnje mora postojati suprotna sila. Mora postojati više

od slike koju noćni TV ekran prikazuje i svečanih tonova onoga što mi kažu novinari.

Ali što? Što još? I gdje je?

Idem tamo kamo sam prije odlazila, u mračnu tišinu, nakon što su se snage ugasile u mrtvilu. Glas koji prilično dobro poznajem govori mi: „Uđi dublje u tišinu. Ja sam tamo. Čekam te i nikad te neću napustiti.“

Polako se tama pretvara u svjetlost, a sve što mogu reći je: „Gospodin moj i Bog moj.“ Pronašla sam suprotnu silu i to mi daje novu snagu. Tada se još jednom obraćam za one koji pate.

Postoje stvari koje COVID-19 nikada neće napasti i uništiti.

s. Clare Boehmer, ASC

Ići naprijed

Malo tko je znao početkom nove godine 2020., da se život može tako dramatično promijeniti u samo nekoliko mjeseci. Ne samo da su promjene oko nas dramatične, već je jasno i da se nećemo vratiti na način života kakav je nekada bio. Sve pokušaje obnavljanja aktivnosti siječnja i veljače morat će se osmisliti i prilagoditi tako da jamče sigurnost i dobro zdravlje.

Većina nas je već četiri do pet tjedana u nekom obliku „ostanka kod kuće“. Dok vlade pokušavaju vratiti društvo na neku novu razinu aktivnosti, podsjetimo se da je drugi val smrtonosne pandemije gripe 1918. godine bio mnogo gori od prvog. Na kraju ćemo se ohrabriti, ali trebat ćemo biti vrlo oprezni.

Najgore od ove nove bolesti jest da nije kraj. Tek dolazi. Možda se oporavljamo od prvog šoka da se takvo što moglo dogoditi našem svijetu, ali trebamo se pripremiti za svijet koji u ovom trenutku stvarno ne možemo razumjeti.

Stoga jedva čekamo da ovo završi. Nema nade za to sve dok se cjepivo ne nađe kroz godinu ili više dana. Moramo pronaći načine kako krenuti naprijed.

Kretanje naprijed može značiti toliko različitih stvari, tako da ćemo možda trebati početi dijeliti ideje jedni s drugima. Neke ideje mogu izgledati minimalne, ali ponekad je to težak život. Često govorimo o “mekim vještinama”. Vjerujem da upravo te vještine stvaraju životnu energiju.

Možda su blage, ali su moćne i često naporne, jer nas mijenjaju i omogućuju nam da budemo prisutne životu na nove načine.

Koje su to meke vještine? Usudit ću se započeti popis:

- početi svaki dan sa zahvalnošću za život i željom uživati u danu
- fokusiranje na odnose čak i ako smo fizički udaljene, tj. osmijeh umjesto zagrljaja
- biti voljne učiti i biti znatiželjne
- imati na umu sve koji pate i trebaju molitve
- uživanje u prirodi i druženje s njom
- spremnost odgovoriti na potrebe koje vidimo oko sebe u našem okruženju
- slušanje onih oko nas kako bismo saznale što im je važno
- slušanje životnih priča (a ponekad i

ponovljenih priča), priča koje nam često pomažu da se prisjećamo dobra kao i onoga što nije toliko dobro

■ smijanje humoru ili tek zato što smo zajedno i što je život lijep

Pozovimo jedni druge da krenemo naprijed iako ništa nije jasno o nadolazećim mjesecima. Pripreмимо se za budućnost ne očekujući da će stvari biti kakve su bile ranije. Aktivnosti koje smo imale u prošlosti, koje opet počinju, pogledajmo novim pogledom, novim osjećajem, novim smislom.

s. Vicki Bergkamp, ASC

≠Ja ostajem kod kuće≠ ...

... pokazati svoju ljubav prema onima koji se bore na razne načine, telefonskim pozivom nekome koji živi sam, koji je tjeskoban i obeshrabren; čuti se s rodbinom koja živi u crveno obojenim područjima zaraze virusom Covid-19 kako bi ih tješila i ponekad se našalila s njima kako bi im olakšala zabrinutost; pripremiti bojanke o nedjeljnom evanđelju za osnovnoškolce na satu vjeronauka; kratki razgovori na Whatsappu s mladima osmog razreda koji se pripremaju za sakrament potvrde; telefonirati sestrama i laicima koji su bolesni ove Korizme; poslati poruku našim sirijskim prijateljima koji su bili uključeni u izvanškolski projekt i radionicu vezenja; govoriti putem interneta o misionarskim projektima i snovima čije će se implementacije najvjerojatnije morati promijeniti; urediti i očistiti kuću i police u zajednici; čitati, pisati, slušati glazbu, kuhati, ali pažnja, uvijek u društvu izbjeljivača i Amuchina (gela za dezinfekciju) oko svega i pranje ruku često i temeljito.

≠JA OSTAJEM KOD KUĆE≠ za drugačiju pažnju prema siromašnima skrivenima iza uvijek nametnute marginalizacije, kako bih uživala u prisutnosti onih koji su mi blizu i ponovno otkrila duboke motive svoje posvete, sudjelujući u euharistijskim slavljinama koja se prenose uživo i koja mi pomažu održati čvrsto i duboko zajedništvo s papom, sestrama moje zajednice, župljanima i svećenicima, moleći i zazivajući snagu Predragocjene Krvi i klanjajući se dan i noć ...

Svakako je dosadno nabrajati niz aktivnosti provedenih u ovom vremenu nenajavljenog rata. Ali, volim razmišljati o ovom u korizmi i živjeti kao ljubavnu avanturu s Bogom, medeni mjesec na kruzaru s kojeg se iznenada ne smijemo iskrcati zbog fizičke boli i duhovne smrti.

Putovanje na medeni mjesec se poduzima iz ljubavi, s oduševljenjem i nadom u uspješnost, sa željom i zanosom za voljenom osobom, s puno vremena posvećenog slušanju voljene osobe, dijeljenju planova i intuicija koje je pokrenuo Duh zbog kojih srce zatrudni i čeka njihovo radosno ispunjenje. To je putovanje s više prostora za kreativnost koju samo Duh može pobuditi, sa sviješću da smo pozvani prigrliti svakodnevni križ i samo na taj način zagrliti nadu. To je stalni poziv voljenih da jače razvijaju duhovne vještine koje

mogu prevladati kušnje uvijek skrivenog neprijatelja ... odjednom se pokreće oluja i nastane tama!!!

Mnoga braća i sestre podliježu ovom bakteriološkom ratu, morski valovi su neumoljivi; oluja je silovita. Sve oko toga je strah, uplašenost, strah od propasti, a ponekad postoje i suze boli zbog gubitka voljenih, ali onaj za kormilom zna kamo vodi ... a kad ste s Voljenim, nema straha, On me stalno podsjeća na to.

Gledajući oko sebe možete vidjeti različite stavove: ima onih koji vjeruju kormilaru; postoje oni koji ne vjeruju i zatvaraju se u sebičnost, oni koji nasrću na Njega jer misle da on spava i nije ga briga ako propadnu. Ima onih koji pokušavaju pridobiti njegovu naklonost kao nikada prije tijekom putovanja. Ima onih koji vide neprijatelje u svojoj braći i sestrama koji se bore u samoći. Ali voljena se u potpunosti predaje Njegovoj akciji i sigurna je da će pristati na sigurne obale, a u međuvremenu se odmara u njegovim rukama, ne pitajući se zašto ... kada ... kamo...

U dubokoj i plodnoj tišini ona otvara uši svoga srca kako bi čula svaku riječ koju je voljeni šapnuo i njezin pogled usredotočen je na njegove oči u čijim zjenicama se odražava slavni cilj. Putovanje usred valova i razbijača, oluje i straha, ali zajedno s Marijom!

Kao i svakog posebnog trenutka mog života, i tijekom ove nametnute karantene oslanjam se na Djevicu Mariju za koju smatram da mi je vrlo blizu i kaže mi: „Čuvam tvoju nadu, ne boj se!“ Tako koristim dio svoje fizičke i duhovne energije za razmišljanje, proučavanje i pripremu realizacije djela posvećenog Njoj, nazvanog „Marija, čuvarica nade.“

To je nada u srcu svake Klanjateljice, svakog muškarca i žene koji čekaju nove izdanke života. Putovanje se nastavlja... zajedno s Marijom i već je Uskrs u društvu Voljenog koji je umro i uskrsnuo, jer zajedno s Njim svladani su strah i smrt!

Sretno uskrsnuće!

s. Rosalba Facecchia, ASC

Mi ostajemo kod kuće

Evo nas, svi kod kuće, s vitalnošću i dobrim humorom kako ne bismo „pali“ i ostali plutati na površini. Čudno je, ali svi smo već tjednima ručali i večerali zajedno, a naši obroci su trajali duže i bili ugodniji. Nitko više ne dolazi i ne odlazi iz kuće i to nam je stvarno čudno. Dom misionarske obitelji koja je uvijek spremna dočekati prijatelje i koja želi komunicirati, naviještati, razgovarati i davati sebe. Sada očigledno toga više nema i iz dana u dan pokušavam prilagoditi se promjenama. Poprimamo ritam, ali i dalje smo misionari. Za Uskrsno vrijeme mnogo je stvari već napravila misionarska ekipa kojoj pripadamo sedam godina. Bilo je malo pilića i obojenih jaja za ukras palminim granama koje bi bile ponuđene župljanima. Cvjetnicu smo doživjeli kao znak jedinstva i dijeljenja, gdje je radost zajedništva pomiješana sa željom da učinimo nešto za našu najpotrebniju braću i sestre.

Nažalost, sve će se ovo odgoditi, kao i sve druge misijske inicijative o kojima smo razmišljali. Nije bitno ... vratit ćemo se jači nego prije i s velikom snagom nositi se s izazovima koje ovo vrijeme stavlja pred nas. Sada moramo biti „misionari“ u svojim obiteljima i to je ono što Bog traži od nas. Činimo sve dobro u sadašnjem trenutku. Mi roditelji postajemo bolji u

upravljanju on-line radom, a naša draga djeca rade isto sa svojim školskim radom. Divimo se učiteljima kad ih čujemo kako ih pozivaju da obrate pažnju, čak i izdaleka, i da postavljaju pitanja. Oni pomažu popuniti ovo prazno vrijeme. Francesco Pio, dakle, upravo nas ometa molbom da snimamo njegovu violinsku vježbu. Jadne naše uši! Često sjedimo i gledamo film. Svi smo zajedno na kauču. Do prije mjesec dana to se činilo nemogućim. Čak i držati ih za stolom dodatnu minutu bio je nemoguć podvig. Otkrivamo kako je jedini način da se riješimo nevolja držati se zajedno. I molitva je postala sve više i više sastavni dio naših dana, poput večeri kad je Mirjam zaspala pred televizorom moleći krunicu. Uzimamo sve što jest i sve što nam daje ovaj virus, unatoč svemu. Naše vrijeme sada je više ispunjeno smislom. Kad sve ovo bude gotovo i opet budemo vani, u srcu ćemo nositi našu bliskost, ljubav i međusobno pomaganje. I tada ćemo otkriti da nas je boravak na mjestu promijenio na bolje jer kada se čini da je sve neizvjesno, jedina velika snaga je držati se zajedno u vremenu ispunjenom ljubavlju, koje postaje vrijeme vječnosti.

Anna, Antonio, Miriam i Francesco Pio

„Toliko dobra me čeka, da me svaka patnja veseli“

sv. Franjo

Tijekom ovog vremena, vjera podržava moju krhkost. Zahvaljujem Gospodinu!

Kad se rodite u seoskoj obitelji poput moje, gdje se odgajalo u strahopoštovanju prema Bogu, a ne u strahu od Boga, baštinite neprocjenjive stavove kojih postajete svjesni u pravom trenutku. Svima onima čija vjera je kolebljiva, rekla bih: „Budite hrabri, ne bojte se“, čak i kad se sve čini izgubljenim.

Iako sam slaba zbog teške bolesti, osjećam se snažno zbog tih osjećaja i sve sam predala u Isusove ruke. Gledam ga i razmišljam o Njemu.

s. Lina Zurlo, ASC

Život u vrijeme korona virusa i potresa

- Kuća formacije -

Sa svim ASC u svijetu želim podijeliti iskustvo Božje Providnosti, dobrote i blizine ljudi koju smo živjele u ovo vrijeme. Od četiri kuće koje naša Regija ima u Zagrebu, kuća formacije je najviše oštećena tijekom potresa, ali zagrljena dobrotom ljudi i Božjom blizinom. Kućna kapelica je ostala netaknuta te je od početka pandemije korona virusa bila otvorena za osobnu molitvu uz poštivanje svih uputa i preporuka Nacionalnog stožera civilne zaštite. Direktni ulaz u kapelu, dezinfekcijska sredstva i veliki okoliš oko samostana olakšavali su mogućnost duhovne i socijalne podrške. Na samom početku provođenja mjera, ljudi su dolazili blizu našeg samostana kako bi gledajući kuću, a znajući da su u njoj sestre i Presveti oltarski sakrament, bili ohrabreni i osnaženi za ovu novu situaciju s kojom se trebalo naučiti nositi. Bog nam je doista bio blizu, imale smo mogućnost svakodnevnog euharistijskog slavlja, klanjanja, intenzivnije osobne i zajedničke molitve.

Putem telefonskih razgovora sestre su se posvetile ljudima u potrebi kao i djevojkama koje su tražile pomoć u razlučivanja poziva. Koristeći mogućnosti interneta i virtualne komunikacije naviještale smo evanđelje i svjedočile Božju blizinu ljudima koji su nam se svakodnevno preporučivali u molitve.

Uzajamna ljubav ASC i ljudi nije se dala ničim nadmašiti. Što smo mi više molile za potrebe svijeta, to su ljudi više dolazili i materijalno pomagali našu zajednicu. Ljubav i vjera nadvladali su svaki strah.

Članovi Zajednice Krvi Kristove i ASC pridruženi svaku večer su se ujedinjavali u molitvi litanija Krvi Kristovoj. ASC pridružene su šivale zaštitne maske i poklanjale ih svima koji ih nisu imali. Uz rizik za vlastito zdravlje, pomagale su u župnom Caritasu slažući pakete za siromašne obitelji, kako bi za uskrsne blagdane svi imali ono najpotrebnije. Kada su došli ljepši i topliji dani, ljudi su nam poklonili, znajući da imamo veliki vrt, kućicu za kokoši, četiri koke i pijetla. Tako smo sada obogaćene i novim stanovnicima u našem kvartu. Bili smo jedni uz druge i kad se novi život rađao u ovim izvanrednim okolnostima i kada su nas napuštali bliski članovi vjerničke zajednice. Živjeli smo doista pashalni misterij.

Ne znamo što nas još čeka, ali znamo da smo položili ovaj ispit duhovnosti i ljudskosti. Pazeći jedni na druge, ljubeći Boga i čovjeka, rasli smo u humanosti i vjernosti poklonstvenoj i otkupljujućoj ljubavi, rasli smo u konkretnom življenju evanđelja.

s. Danijela Anić, ASC

Javljanje iz Zagreba: Dani su čovjekovi kao trava...

Kriza izazvana širenjem infekcije korona virusa nenajavljeno je pobrkala sve naše uhodane planove i 'normalni' život u mnogim dijelovima svijeta, tako i u našim zajednicama.

Poštivanje raznih mjera donesenih od mjerodavnih institucija, zahtijevale su od svih nas prilagodbu i kreativno promišljanje kako u punini živjeti poslanje Klanjateljice u izvanrednim okolnostima. Temeljna pitanja smisla, ponovno otkrivanje i potvrđivanje uporišnih točaka našeg osobnog života i života naših zajednica. Većina zajednica je imala mogućnost dnevnog slavljenja Euharistije, a sve zajednice su prilagodile dnevni red u koji su osim pojačane osobne molitve, planirale povlašteno vrijeme zajedničkog boravka pred Gospodinom, klanjanja i molitve za potrebe cijelog svijeta. Sveti krugovi molitvenog zajedništva iz zajednica Klanjateljica šire se preko Pridruženih članova, članova Zajednica Krvi Kristove i svih onih koji s nama surađuju, na cijelu ASC Družbu i cijeli svijet.

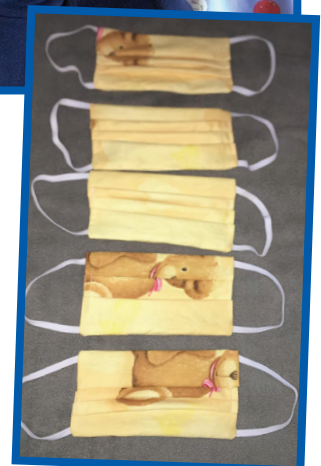
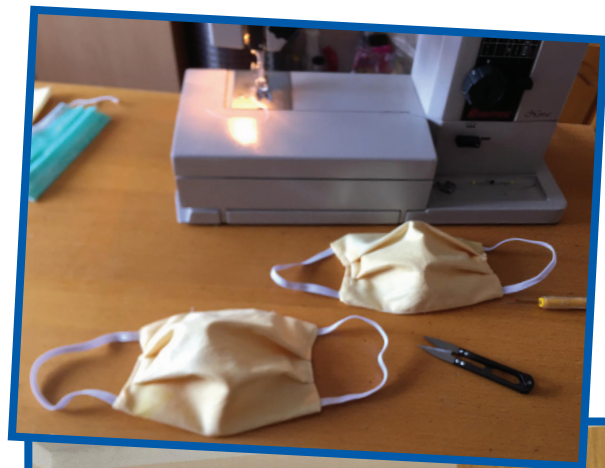
Ovo je posebno zahtjevno razdoblje za sestre koje rade u bolnicama ili ustanovama koje brinu za starije osobe. Sestre koje djeluju u školama i drugim odgojnim ustanovama svoj rad su morale prilagoditi novonastaloj situaciji i organizirati nastavu on-line, dok su mnoge pastoralne aktivnosti privremeno obustavljene. Privremena nemogućnost fizičkog susreta s ljudima nije nas zatvorila u izolaciju. Zahvaljujući virtualnim sredstvima komunikacije, sestre nastoje doći do onih koje treba slušati, kojima treba podrška, ohrabrenje, poticaj na zajedničku molitvu.

Osim molitvene i duhovne potpore ima mnogo divnih primjera kreativne i konkretne pomoći: šivanje zaštitnih maski, obavljanje kupovine za starije i nemoćne susjede, živežne namirnice ostavljene na vratima onih kojima će dobro doći, solidarnost i dijeljenje s onima koji su u potrebi.

Uz sve nevolje koje je zadavala pandemija korona virusa, u Zagrebu nas je 22. ožujka pogodilo teški potres. Mnoge obitelji su ostale bez krova nad

glavom, jako je oštećena katedrala i većina crkava u centru grada, samostani nekoliko redovničkih zajednica i mnoge javne zgrade. Naša Regija ima četiri kuće u Zagrebu, ali nemamo velikih oštećenja. Želimo iskoristiti ovu prigodu i zahvaliti svima vama za zanimanje, molitvu i blizinu koju smo doživjele od Klanjateljica iz cijelog svijeta.

Klanjateljice Regije Zagreb

Hodočašće svete Marije De Mattias gradskim ulicama

Kad korona virus zatvori ljude u njihove domove, sveti izlaze na ulice da ih ohrabre svojom prisutnošću. Jednog dana primili smo poziv s molbom ako bi bilo moguće da relikvija svete Marije De Mattias prođe ulicama grada, jer su stanovnici Bolesławieca čeznuli za njom; htjeli su otići do kapele moliti i susresti svoju zaštitnicu, kao i uvijek. Primale smo telefonske pozive jedan za drugim. Ponovno su pitali. Kada idete i u koje vrijeme? Ljudi Boleslawieca brzo su se organizirali u istom trenutku kada su sestre prolazile ulicama Bolesławieca s relikvijom svete Marije De Mattias zazivajući Krv Kristovu.

Mi smo u automobilu s relikvijom molile litanije Krvi Kristovoj, ali i spontano smo molile za ljude koje smo susretale na ulicama ... vjerojatno su te litanije najjednostavnije (i ujedno najduže) litanije u mom životu...

Sveta Marijo De Mattias pogledaj

- s lijeve strane je klinika i divni ljudi koji tamo rade
- ondje je tržnica, mnogi dolaze i kupuju mnoge stvari
- gospodin Piotr radi ovdje (gradonačelnik grada) ...
- a ovo je škola koju pohađaju djevojke našeg internata
- sjeti se putnika koji odlaze da se sigurno vrate na ovu stanicu
- ovo je naša župa
- Asia i Jarek tu žive,

poznaješ ih

- u ovoj je trgovini jedna djevojka koja hrabro pokušava sastaviti kraj s krajem
- pomozmi ovom starijem gospodinu koji s poteškoćama vozi taj stari bicikl
- bolnica, bolesni ljudi i liječnici trebaju tvoju podršku
- ljubazne sestre redovnice, i oci redovnici, znaš što im treba
- dječji vrtići su sada bez djece
- ... i tako skoro sat vremena ...zazivale smo zagovor naše Svetice.

Neki su s prozora automobila prepoznali relikvije svete Marije De Mattias i prekržili se, dok su drugi slali poruke kako bi potvrdili da istovremeno mole s nama ... Moglo bi se činiti da je epidemija oduzela mogućnost bavljenja aktivnostima ...

To nije sasvim točno, možemo biti bliske ljudima, podržavati ih na mnogo načina što nam prije nekoliko mjeseci ne bi palo na pamet ... poput „hodočašća“ svete Marije De Mattias ulicama našeg grada i želje koja je napisana na ogradi u noći uskrsnuća, tako da su to svi u blizini kuće Klanjateljica mogli pročitati ... ISUS ŽIVI - SVE ĆE BITI DOBRO...

s. Anna Mikołajewicz ASC

Stopama Božanskog iscjelitelja

„Gospodin će ga ukrijepiti na postelji boli; bolest mu okrenuti u snagu.“ (Ps 41, 4)

Bio je 13. svibnja 2019. Bila sam u jutarnjem dežurstvu na neurološkom odjelu s 21 krevetom. Primijetila sam majku koja je izgledala zaokupljeno i stajala je kao da traži nekoga da je sasluša. Nakon što sam završila svoj posao, prišla sam majci, potapšala je po ramenu i upitala što ju muči. Tada su joj se počele kotrljati suze iz očiju. Ispričala je svoju muku kroz jecaje i suze.

Njezin sin koji ima 12 godina bio je potpuno normalan i aktivan. Jednog lijepog jutra otkrila je na njemu neku neravnotežu u hodanju. Požurili su s njim u bolnicu i dječaku je dijagnosticiran zloćudni tumor na mozgu. Nakon nekoliko dana ostao je bez svijesti. Majka je bila slomljena i ipak s dubokom vjerom i povjerenjem u Boga čeka da se njen voljeni sin vrati u normalan život, iako su liječnici odustali.

Neko sam vrijeme promišljala o svemu što se odvijalo pred mojim očima. Razmišljala sam o čudu, njezinoj vjeri i ustrajnosti u molitvi. Bolna situacija ju je snašla, a ipak čvrsta nada majke ponukala me da razmišljam o svom životu i to je bio poziv da svjedočim Božju nježnu ljubavi i suosjećanje u svom poslanju. Zahvalna sam što sam službenica Božja i vrlo mi je drago što sam MEDICINSKA SESTRA da mogu svjedočiti Božju ljubav prema Njegovu narodu.

Kad promatramo život Isusa i njegovih apostola, shvatimo da je iscjeljenje bilo važan i sastavni dio njihove misije.

Mi Klanjateljice pozvane smo sudjelovati u poklonstvenoj i otkupljujućoj ljubavi Krista. Nakon svih ovih izazova, mi sestre ovdje u Palidoru aktivno smo uključene u službu liječenja u Bolnici Bambino Gesù. Primjer naše Utemeljiteljice potiče na to da se predamo istom revnošću i zanosom te se posvetimo brizi o bolesnima.

Zahtjevi pacijenata i njihovih obitelji jesu fizičke, psihološke i duhovne naravi. U ovim teškim trenucima njihovog života naša prisutnost im donosi nadu. Bolest nevine djece utječe na obitelj i na druge načine. Na primjer, roditelji koji ostaju s bolesnim djetetom duže vrijeme u bolnici nisu u mogućnosti pridonijeti odgajanju druge djece kod kuće, osim što se susreću s ekonomskim problemima i mogućnošću udaljavanja roditelja jednog od drugoga.

Nailazimo i na različite vrste roditelja. Ima roditelja koji ne prihvaćaju svoje dijete koje je bolesno i zanemaruju njegove potrebe, a ipak su prisiljeni brinuti o djetetu jer za to dobivaju beneficije od Vlade. S druge strane, postoje i roditelji koji spokojno prihvaćaju čak troje ili četvero djece s invaliditetom i njeguju ih u svim njihovim potrebama. Kao što smo pozvane donijeti nadu napaćenim roditeljima zbog lošeg zdravlja njihove djece, od njih učimo kako se suočiti s izazovima vlastitog života i živjeti s radošću.

Ovdje pristaje molitva svetog Ignacija Lojolskog: „Nauči nas, dobri Gospodine, Tebi služiti onako kako zaslužuješ: davati i ne gledati na cijenu, boriti se i ne mariti za rane, truditi se i ne tražiti počinka, raditi i ne tražiti nagrade, osim spoznaje kako vršimo Tvoju volju.“

s. Arockia, ASC

Kalendar Vrhovne uprave

Lipanj - nastavak Kanonske vizitacije u Regiji Italija

Godišnjice zavjeta

21. lipnja 2020.

25. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Italija

s. Nadia Coppa
s. Piera Romano
s. Cleopatra Subiaco
s. Pinuccia Zagaria

NAŠE ČESTITKE I NAŠA MOLITVA

Rođendani: proslavimo život

30 godina

s. Josephine Agnes Dhurai Raj 04/06/1990 Indija

s. Martha Veedhi 15/06/1990 Indija

50 godina

s. Laura Marangoni 02/06/1970 Italija

s. Milena Marangoni 02/06/1970 Italija

80 godina

s. Bogumila Karaban 10/06/1940 Wrocław

s. Lucia Lombardi 15/06/1940 Italija

**Preselile su
u kuću Očevu**

17/05/2020

s. Maria Alteri

Italija

21/05/2020

s. Ruth Timmermeyer

SAD

Međunarodno Glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove

Međunarodno glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Vrhovna uprava

Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXII. - br. 6, lipanj 2020.

Uredništvo:

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Debora Brunetti

Prijevod

s. Klementina Barbić - hrvatski

s. Betty Adams - engleski

s. Anastazia Floriani - kiswahili

s. Bozena Hulisz - poljski

s. Clara Albuquerque - portugalski

s. Miriam Ortiz - španjolski

s. Johanna Rubin - njemački